

til ombudsmanden, forinden den højere myndighed har truffet afgørelse i sagen.

Ved siden af de omtalte mere præcise begrænsninger i ombudsmandens kompetence over for kommunerne skal den generelle bestemmelse gælde, at ombudsmanden ved udøvelsen af sine beføjelser skal tage *hensyn til de særlige vilkår, hvorunder det kommunale styre virker*.

Om *disciplinærsager* vedrørende kommunale tjenestemænd m. v. indeholder loven nogle særlige bestemmelser.

Ifølge en i folketinget indføjet bestemmelse træder nyordningen først i kraft *1. april 1962*, og klager over den kommunale forvaltning kan alene indgives vedrørende forhold, der ligger efter dette tidspunkt.

Ved fremsættelsen af lovforslaget pegede *justitsministeren* på, at „ombudsmandsinstitutionen indtager den særlige stilling, at den er en tilsynsmyndighed, der alene hører under folketinget; ombudsmanden vælges af folketinget, det er hans opgave på folketingets vegne at have indseende med forvaltningen, og han udøver sin virksomhed på grundlag af en instruks, som tinget fastsætter. På denne baggrund har regeringen“, anførte justitsministeren videre, „den principielle opfattelse, at initiativet med hensyn til ændringer i ombudsmandens virksomhedsområde bør udgå fra folketinget og ikke fra regeringen. Det udvalg, som nu har afgivet betænkning, er vel nedsat af regeringen, men dette er sket efter forhandling med folketingets ombudsmandsudvalg. Og i konsekvens af det nævnte principielle synspunkt har regeringen ikke gjort udvalgets lovudkast til genstand for en mere indgående behandling. Det lovforslag, som jeg har den ære at fremsætte for det høje folketing, er — bortset fra visse rent redaktionelle ændringer — identisk med udvalgsforslaget. Det forelægges sammen med udvalgets betænkning som et arbejdsgrundlag for det høje tings fortsatte overvejelser og drøftelser vedrørende forholdet mellem ombudsmanden og kommunerne.

Jeg skal dog tilføje, at lovforslaget efter min mening betegner en principielt velbegrundet kompromisløsning af det vanskelige problem om ombudsmandskontrol med kommunalforvaltningen. Det indebærer en rimelig hensyntagen såvel til borgernes retsbeskyttelse i deres forhold til administrationen som til de forhold, hvorunder det kommunale selvstyre virker. Hertil kommer, at den foreslåede ordning antagelig vil være forholdsvis let praktikabel. Blandt de kompromisløsninger, der hidtil har været drøftet, og som der er redegjort for i betænkningen, bør den løsning, der indeholdes i udvalgets lovudkast og i det her foreliggende lovforslag, efter min opfattelse foretrækkes.“